

Oblak - naučna misterija. Flagstaffa, Arizoni.

The Acts of the Prophet.
Rev. Pearry Green.
Chapter 11.
Serbian.

Oblak.

Jevanđelje po Luki 21:25-27,

25 I biće znakova na suncu i mesecu i zvezdama, a na zemlji će biti malodrušnost naroda i zbumjenost; i more će huknuti i uz nemiriti se;

26 Ljudi će umirati od straha i iščekivanja katastrofa koje dolaze na vasionu, jer će sile nebeske biti uzdrmane.

27 I tada će videti Sina Čovečijeg kako dolazi na oblaku sa silom i velikom slavom.

Stotine i stotine godina čitani su ovi stihovi Svetog pisma. Pojava oblaka i pojava Isusa Hrista, oduvek su bili međusobno povezani u ljudskom umu. Čak i u svesti učenih teologa,

koji veruju u povratak Gospoda na zemlju po Svoju Nevestu, takva uzajamna veza se razvila. Međutim, ti isti teolozi mogu propustiti Njegov drugi dolazak jer će, imajući „oči da vide i uši da čuju“, odbiti da ih koriste, da otkriju koje stvari je Bog obećao u svojoj Reči, da će prethoditi drugom Hristovom dolasku.

Matej 24, počevši od 23. stiha, takođe svedoči o tim danima, pred Dolazak Isusa Hrista:

23 Onda, ako vam neko kaže: „Evo, ovde je Hristos“ ili „tamo“, ne verujte;

24 Jer će ustati lažni Hristi i lažni proroci i daće velika znamenja i čudesa, da zavedu, ako je moguće, i izabrate.

(Primetite, Isus nije rekao „lažni Isusi“, već „lažni pomazanici“, koji imaju pravo pomazanje, ali govore laži, imaju lažna usta.)

Isus je upozorio na obmanu pred drugi dolazak, ali On obećava da izabranici, čija su imena zapisana u Jagnjetovoј Knjizi Života, pre postanka sveta, neće biti prevareni i njima je predodređeno da budu oblikovani u lik Isusa Hrista. *A one koje je On predodredio, On je, takođe, i opravdao, a, takođe, i proslavio.* Isus je rekao da će se pojaviti oni, za koje će ljudi reći: „Evo pomazanika! Gle, on ima Reč!“

U Mateju 24:25 On nastavlja,

25 Eto, rekao sam vam unapred.

26 Dakle, ako vam kažu: Evo ga u pustinji, ne izlazite; „Gle, On je u tajnim odajama”, ne verujte;

U današnjim denominacijama ima onih koji više veruju u versku dogmu, ili doktrinu denominacije, nego u Reč. Oni ispunjavaju gorepomenuto Pismo, jer kažu: „Ovo je Reč. Evo pomazanja. Konsultovali smo se sa članovima, sa vođama i održavali pojedinačne sastanke, tražeći da pronađemo volju Gospodnju. Sada dolazimo da vam kažemo da je to Reč.” Oni traže svoja lična otkrića i prisiljavaju na njih svoje sledbenike. Pamtite, On je Reč. „*U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Reč beše Bog... i Reč postade telo i nastani se među nama.*”

Nemajući otkrivenja, oni tumače Svetu pismo, na primer, kao što je Matej 24:27,

27 Jer kao što munja dolazi sa istoka i vidljiva je čak do zapada, tako će biti dolazak Sina Čovečijeg;

Na osnovu ovog Pisma, oni očekuju da će Isus Hrist proći nebesima, glasno najavljujući Svoj povratak po Svoju Nevestu. Oni koji poučavaju na ovaj način, zaboravljaju mesto Pisma, gde On jasno govori, da će Njegov povratak biti „*kao lopov u noći*”.

Pogledajte civilizaciju: kretala se sa istoka na zapad. Pogledajte hrišćanstvo: ono se kretalo sa istoka na zapad. Pogledajte sunce: ono izlazi na istoku i zalazi na zapadu. U 10. poglavlu ove knjige [Poglavlje „Više od proroka“ - Prev.] rečeno je da je Bog, preko glasnika crkvenih doba, počeo da šalje svoje poruke na istoku, a poslednji glasnik je bio na zapadu, on je doveo do kraja tajne Božije, kako je to predskazano u Otkrivenju 10:7. Dakle, ako bi se ljudima koji žive u poslednjim danima, pred Dolazak Gospodnji, pojavila natprirodna pojava, onda bi se ta pojava morala dogoditi na zapadu. Jer „*kao što munja dolazi sa istoka... na zapad*“, tako je i Hristos Isus otkrio Sebe od istoka do zapada, preko ovih sedam glasnika. Kako je svaki predavao svoju poruku, otkrovenje je išlo sve dalje i dalje, svaki put se otkrivajući sve više: Luter, koji je doneo opravdanje; Vesli - posvećenje; Pentekostalci-dolazak Svetog Duha na početku ovog Laodikijskog doba; A sada se prešlo na ispunjenje poruke Nevesti, kada je ovaj glasnik izrekao sve tajne i čak su se pečati otvorili.

Matej 24:28,

*28 Jer gde bude lešina, tamo će se i orlovi skupljati.
[Sinod.prev.: „leš“ - Prev.].*

Znači, Njegovi anđeli će sabrati orlove, koji žive u ovom dobu, dobu orlova. Orlovi jedu sveže meso, ne „bljuvotinu“ koje će napuniti sve denominacione „trpeze“ (Isajija 28:8), nego sveže meso Reči. Eto, gde će se orlovi sakupiti. Kada ova Reč izlazi, Ona okuplja one ljudе koji veruju Tome, onako, kako ih Gospod zove.

Matej 24:29-30,

29 I odjednom, posle tuge tih dana, sunce će pomračiti, i mesec neće dati svoju

*svetlost, i zvezde će pasti sa neba, i sile će se nebeske potresti;
30 Tada će se javiti znak Sina Čovečijeg na nebu; i tada će zaplakati sva plemena
zemaljska i videti Sina Čovečijega, gde dolazi na oblacima nebeskim sa silom i velikom
slavom;*

Još jedna referenca na dolazak Sina Čovečijeg, iz Danila 7:13,

*13 Video sam u noćnim vizijama, gle, sa oblacima nebeskim hodio je kao Sin
Čovečiji..."*

Čak i Danilo u Starom zavetu svedoči da je Dolazak Sina Čovečijeg povezan sa oblacima. Štaviše, svaki put kada je Isus govorio o Svom drugom Dolasku, govorio je o oblacima.

U Arizoni, privredna komora kaže da u osamdeset pet posto vremena, na nebu uopšte nema oblaka. Ali 28. februara, 1963.godine, na nebu Arizone se pojavio izuzetan oblak, o čemu je 19. aprila 1963.godine Doktor Džejms Mekdonald, profesor atmosferske fizike na Državnom Univerzitetu Arizone, napisao senzacionalan članak u časopisu "Nauka". Ljudi su zamoljeni da pošalju fotografije koje imaju, ili bilo koju drugu informaciju, koja bi mogla da rasvetli poreklo oblaka.

Šta je izazvalo takvo interesovanje za jedan oblak? Bio je, jednostavno, fenomenalne veličine i nalazio se na fenomenalnoj visini, dvadeset šest milja iznad nivoa mora (izračunato pomoću trigonometrije, prema osamdeset i kusur fotografija), pedeset milja dugačak i trideset milja širok. Njegovo pojavljivanje je zabeleženo na dvesta osamdeset milja u jednom pravcu, a mnogi su ga videli iz drugih pravaca, na udaljenosti od preko sto milja.

Neverovatna slika ovog oblaka ostajala je obasjana sunčevom svetlošću, dvadeset osam minuta nakon zalaska sunca. Iznad atmosfere, iznad plafona vazdušnog saobraćaja, izvan granica u kojima se vlaga može formirati i kondenzovati, i isključujući svaku mogućnost formiranja koja bi bila rezultat lansiranja rakete (zbog prevelike količine vlage koju bi on morao sadržati), ovaj veliki oblak ostaje naučna misterija.

Urednici časopisa "Život" su naišli na ovaj članak u časopisu "Nauka" i 17. maja (istog meseca i dana, prema Svetom pismu, kada je Noje ušao u arku), 1963. godine, objavili tu fotografiju sa ovim rečima: „Na ovoj visini, takav veliki oblak ne može postojati, ali, ipak, evo njegove fotografije!”

Prvi put sam saznao za taj oblak iz tog izdanja časopisa "Život". Gledajući unazad, sećam se da je članak bio zanimljiv, ali mu nisam pridavao neki poseban značaj. Kao sveštenik punog Jevanđelja, ispunjen Duhom Svetim, verujući da sam član Hristove Neveste, još nisam bio dovoljno duhovan da shvatim, da je Isus Hrist rekao da će Njegov povratak biti praćen oblacima. Kako je ponižavajuće kada, osvrćući se na prošlost, shvatiš da nisi pridao natprirodni značaj nečemu, što se nije moglo objasniti prirodnim načinom, posredstvom nauke. Tek 1964. godine sam čuo istinu o izuzetnim događajima koji su se desili, tokom pojave ovog oblaka nad Arizonom.

22. decembra, 1962. godine, puna dva meseca pre nego što se oblak pojavio, Brat Branham je, sedeći u svojoj kancelariji u Džefersonvilu u Indijani, dobio viziju, jednu od hiljadu vizija koje će imati tokom svog života. On je, 30. decembra 1962. godine ispričao ovu viziju svojoj skupštini u Branham tabernakulu, u Džefersonvilu. Njegove reči je čulo oko šest stotina ljudi, prisutnih te večeri, i ta je propoved, pod naslovom "Gospode, koliko je sati?" ["Gospodo, nije li ovo znak kraja?" - Prev.], snimljena na traku.

Ispričao je da je u toj viziji bio na padini planine, otkidajući čičak sa nogavice, kada ga je iznenada šokirala snažna eksplozija, nakon čega mu je došlo sedam anđela. On je na sastanku priznao da ne zna značenje vizije. Bio je veoma uzbudjen zbog te vizije i, tokom narednih nedelja, spomenuo je nekolicini ljudi, da je Božja namera za njegov život, možda, već ispunjena, i da će umreti u eksploziji. Mislio je da su ti anđeli, možda, bili tamo da odnesu njegovo telo, kao što su učinili sa Mojsijevim telom.

Ubrzo nakon ove vizije, on i njegova porodica su se preselili u Tuson, u Arizoni, i tamo se trajno nastanili. Pročitao je nekoliko propovedi, nakon čega je počeo da se prilagođava životu među ljudima tog pustinjskog kraja, ali mu vizija i dalje nije davala mira. Zar se njegovo dodeljeno vreme uskoro završava? Kada će to biti?

Ostajući veran svojoj prirodi ljubitelja prirode i lovca, veoma mu se svidela omiljena aktivnost u svom mestu, lov na divlje stepske svinje, koje su zvali javilin svinje. Upravo za vreme takvog lova, vizija koja ga je mučila se ostvarila.

Bila je sezona lova na svinje, 1963. godine. Došlo je jutro i Brat Branham je napustio kamp, kako bi pomogao svojoj braći i drugim lovcima, Bratu Fredu Sotmanu i Judžinu Normanu, da lociraju ove neuhvatljive svinje. Kao i obično, do tada je već uspešno lovio i ustreljio svoju životinju. Popeo se uz greben, pokazujući ostalima kojim stazama treba da krenu, da se sretnu sa krdom svinja koje je ranije video, i morao je da pokuša da ih natera da siđu do njih. Na vrhu grebena, zastavši na trenutak da se odmori, primetio je da na nogavici ima čičak. Kada je posegnuo da ga ukloni, iznenada je shvatio zapanjujuću istinu: bio je u viziji. Došao je taj čas. Eksplozija je potresla planinu i, kada mu se zemlja tresla pod nogama, on je skočio na noge, ne znajući šta se dogodilo i šta dalje da očekuje.

Na nebu, iznad njegove glave, pojavilo se sedam sitnih tačaka, kao avioni. Bukvalno, nije stigao čak ni da trepne, kada su se, pravo ispred njega, ove tačke materijalizovale u piramidu anđela, u kojoj se na vrhu nalazio moćni anđeo i tri manja anđela, sa svake strane. Kao što je Pavle rekao da je on bio uznesen do trećeg neba, tako je i Brat Branham pričao da je bio „uhvaćen“ u ovo sazvežđe anđela. Upravo u to vreme, dobio je nalog: „Vraćaj se na istok, odakle si došao, i Bog će, posredstvom otkrivenja i vizije, otvoriti sedam pečata, koji su bili zapečaćena tajna, otkako ih je Jovan Bogoslov zapisao u Knjizi Otkrivenja!“

Braća koja su bila sa njim, znala su za viziju i osetila su potres planine, ali, koliko ja znam, nisu posmatrali prisustvo anđela. Posle toga, Brat Branham im je naredio da nikome ne govore šta su videli i čuli. 13. marta 1963. godine, krenuo je je iz Tusona u Džefersonvil. Od 17. do 24. marta, on je propovedao najistaknutiju i najviše prosvetljujuću seriju propovedi ikada poznatih Crkvi.

Svake večeri, otvarajući po jedan pečat, pod svakodnevnim neposrednim otkrivenjem i nadahnućem Duha Svetoga, propovedao je tajne Božije, koje, kako je Bog obećao Danielu, neće biti otkrivene do poslednjeg vremena, rečeno je i Jovanu Bogoslovu da ih zapečati, do poslednjeg vremena. I sada je nastao taj čas, poslednje vreme, o kome se govorilo u Svetom pismu, i Bog je progovorio Svom proroku, kao što je uvek činio, ali ovoga puta je Reč došla u obliku otkrivenja, koje se ljudima još nikada nije govorilo. Nevesti je bilo pokazano da su mnoge stvari koje je ona očekivala, već u prošlosti. Sada je, pak, za Nevestu nastalo vreme "da se pripremi".

Sedam dana, pre nego što su se ovi anđeli pojavili Bratu Branhamu, onaj misteriozni oblak, neobjašnjiv od strane nauke, pojavio se na nebnu. Ovo je, možda, teško za neke ljude da prihvate, ali zar na mnogim mestima u Pismu ne piše da će biti oblaka, kada se Sin čovečiji bude otkrivao, kada se javi?

Ako se pažljivo pogleda fotografija oblaka, na njoj se može videti lice Gospoda Isusa Hrista, koji je ustremio svoj pogled na istok, sa kosom poput vune, kakvog Ga je video Jovan Bogoslov. On se pojavio, ne kao mladić koji visi o krstu u trideset trećoj godini, nego kao Sam Sudija sveta.

Nakon što se fotografija ovog oblaka proširila, mnogi su pisali članke o njemu. Profesor Mekdonald je napisao još jedan članak u časopisu "Veather" ("O vremenu"), gde je predstavio teoriju o mogućnosti obrazovanja ovog oblaka od eksplozije rakete, koju je vojska toga dana lansirala iznad Tihog okeana. Međutim, ispostavilo se da su toga dana vršena precizna merenja kretanja gornjih slojeva atmosfere, na svim strateškim tačkama, i detaljna analiza tih informacija nije otkrila ni jedno kretanje vazduha, sposobnog da transportuje krhotine i vlagu iz te rakete skoro na petsto milja od tačke eksplozije iznad mora, i da to pozicionira direktno iznad Flagstaffa, u Arizoni.

Činjenica ostaje činjenica: kako tada, tako i do danas, za ovaj oblak se ne može naći naučno objašnjenje. Vernici u poruku Brata Branhamu, želeći da dobiju što više informacija o ovom oblaku, počeli su da pišu ovom profesoru, sa molbom da im da informacije. Konačno mu je to dosadilo, i zahtevao je da mu se objasni kakav je duhovni značaj koji se pridaje tom oblaku. Svojim pitanjem, zaprepastio je jednog od vernika, koji je toga dana došao u njegovu kancelariju. Taj čovek ga je usmerio na mene. Tako mi je, ubrzo, zazvonio telefon, zvao je profesor. Pitao je za moj odnos prema oblaku. Odgovorio sam da jednostavno verujem da je to ispunjenje Svetog pisma, i kao sveštenik, koji čeka Dolazak Gospodnji, prihvatio sam to kao natprirodnu pojavu, jer nisu data nikakva naučna objašnjenja. Neverovatnost naučnih prepostavki je bila previše očigledna, jer su, u ovom slučaju, tone vode trebalo da budu rasute po atmosferi. (Zar nije čudno da su, u danima Noja, naučnici pokušavali da dokažu da na nebnu nije bilo vode, a danas pokušavaju da dokažu da je bilo vode?)

Bio sam oprezan, trudeći se da se uzdržim od toga da mu kažem sve što sam znao, jer je Brat Branham uputio braću da ne govore o oblaku, jer to neće biti prihvaćeno. Ali, pošto je insistirao, rekao sam mu da je Brat Branham bio Božji čovek, koji je, kako mi verujemo, bio prorok.

“Kakvu je viziju imao?” - upitao.

Ispričao sam mu viziju, i izložio naše objašnjenje oblaka.

Na to je on odgovorio: „Ti znaš da ja ne mogu da prihvatom takvo objašnjenje!“

„Znam, gospodine“, odgovorio sam. „Nisam to ni očekivao, ali vi, pak, govorite da oblak prkositi svakom objašnjenju...“

„Apsolutno bez objašnjenja“, prekinuo me je on.

„Gospodine“, nastavio sam, „možda nemate objašnjenje, ali ja imam, i verujem u njega!“

Ovaj razgovor nikada nije završen, jer se jedan novinski reporter ubrzo uključio u traženju priče za svoje novine. Intervjuisao je doktora Mekdonalda, zatim mene, i nastavio potragu, obrativši se Bratu Normanu i Bratu Sotmanu. Dogovorio se sa mnom da će mi dozvoliti da uredim njegov članak, pre objavljivanja. Činilo se da je to bio taj slučaj kada su se istinite činjenice mogle objaviti, sa pozitivnim osvrtom o Bratu Branhamu, koje promovišu duhovno uzdizanje. Na primer, on je u originalnom članku napisao: „Branham je izlečio hiljade.“ Rekao sam mu da to promeni u: „Brat Branham se molio za hiljade, i Bog ih je izlečio.“

Ovo je, naravno, neverovatno, jer je ovaj reporter postao vernik ove poruke. On veruje da je to bila Božija poseta, da je to bilo ispunjenje Pisma za ovaj dan. To ponovo potvrđuje snagu Reči. Ne igraj se sa tim, ako ne želiš da te uhvate. Ako ti slušaš, a unutra ima bar malo života, čak i ako si jedno od tvrdoglavih semena kojima je potrebno mnogo vremena da proklijaju, ali kada svetlost padne na tebe, ipak ćeš, na kraju krajeva, oživeti.

Članak ovog reportera je objavljen u njegovim novinama, koje su imale tiraž od dvestapadeset hiljada primeraka, ali, nažalost, posle, kada su one otišle sa njegovog stola, bile su predmet dodatnog uređivanja. Kao rezultat toga, sadržale su netačnosti, koje je profesor Mekdonald smatrao uvredljivim. Bio je ljut, posebno zato što je smatrao da sam ja, donekle, odgovoran za to. U sledećim novinama, on je iskalio svoj bes rečima: „Propovednik Grin je trebalo da ostavi svoje sujeverje, još u dalekom 14. veku!“

Naravno, osetio sam da je neophodno da ga ponovo pozovem telefonom. Rekao sam mu da je možda urednik, a ne reporter, promenio članak i pogrešno citirao nas obojicu.

Ali on se nije smirio i ponovo je počeo da napada, da je to, jednostavno, glupost verovati u ono što mi verujemo o oblaku. Tada mi je Bog dao stih iz Pisma: Isus je, u Mateju, 16. glava, rekao učenim ljudima: „Licemeri, vi znate da razaznajete lice neba (možete pogledati i reći da će, zato što je purpurno, sutra padati kiša), ali znakove vremena, zar ne možete razlikovati?“

Izjavljujem ljudima ovog doba: U Svetom pismu je obećano da će postojati oblak, koji je povezan sa pojmom Sina Čovečijeg na ovoj zemlji. I sada vam donosim neverovatnu novost, da je u ovom veku postojao takav oblak, oblak koji se ne može naučno objasniti. Da se to

može objasniti bilo kakvim naučnim zakonom, ja to ne bih mogao tako da prihvatom i verujem, ali nema nikakvih objašnjenja.

Jedan čovek, za koga verujem da je bio Božiji prorok za ovo doba, Brat Vilijam Branham, rekao mi je da mu je došlo sedam anđela i otkrilo tajne sedam pečata iz knjige Otkrivenja, da su ga uzeli u svoju sredinu i rekli mu da se vrati nazad na istok, i propoveda sedam pečata. Nemam razloga da sumnjam u ovo objašnjenje. Oblak je bio prevelik, bio je previsok, morao je sadržati previše vlage, da bi zaista postojao, ali činjenica ostaje činjenica - on je, zaista, postojao. On nije bio iz sveta stvarnosti. On je bio natprirodan, i Bog ga je poslao kao znak za Nevestu.

<http://www.believersnewsletter.org>

Email: info.bnln.ministries@gmail.com